

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ
ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่
ตลาดแรงงาน

**PERCEPTION ATTITUDE PREPARATION FOR VOCATIONAL
TRAINING IN THE DIGITAL AGE WORKPLACE OF COMMERCE
STUDENTS KANCHANAPHISEK TECHNICAL COLLEGE
MAHANAKORN TO SUPPORT ENTERING THE LABOR MARKET**

สุธาทิพย์ สุขเกษม

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

พ.ศ. 2565

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ
ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่
ตลาดแรงงาน

สุชาติพิทย์ สุขเกษม

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
พ.ศ. 2565

ทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ
ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

PERCEPTION ATTITUDE PREPARATION FOR VOCATIONAL
TRAINING IN THE DIGITAL AGE WORKPLACE OF COMMERCE
STUDENTS KANCHANAPHISEK TECHNICAL COLLEGE
MAHANAKORN TO SUPPORT ENTERING THE LABOR MARKET

สุรชาติพิทย์ สุขเกษม เลขประจำตัว 6418120009

อาจารย์ที่ปรึกษา.....

(ผศ.ดร.ชินสุมล บุนนาค)

อาจารย์ผู้สอน.....

(ดร.เฟด็จ อมรศักดิ์)

ชื่อโครงการวิจัย ทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถาน
ประกอบกรยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิค
กาญจนภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ชื่อนักวิจัย นางสาวสุธาทิพย์ สุขเกษม

ปีที่วิจัย 2565

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบ ทักษะการรับรู้ความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนภิเษก มหานคร จำนวน 182 คน การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test การใช้สถิติ ANOVA (One-way) และทำการทดสอบสมมติฐานด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Science)

ผลการศึกษาพบว่า

ผลการวิเคราะห์ส่วนบุคคลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นผู้มีอายุ 19 - 25 ปี ระดับชั้น ปวช.3 สาขาพาณิชยกรรม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพาณิชยกรรมที่มีเพศแตกต่างกัน มีทักษะการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพาณิชยกรรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีทักษะการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาพาณิชยกรรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีทักษะการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความ

ตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ แตกต่างกัน เป็นเพราะ ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ แตกต่างกัน เป็นเพราะ นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความพร้อม, การฝึกอาชีพ, สถานประกอบการ, ยุคดิจิทัล, ตลาดแรงงาน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อันเนื่องมาจากความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.ชินสุมล บุนนาค อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำแก้ไข ในส่วนที่บกพร่องต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม อีกทั้งเป็นการให้ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อความสมบูรณ์ของงานวิจัยฉบับนี้ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอบพระคุณคณะครู ขอบคุณนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบคำถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สำนักบัณฑิตศึกษา เจ้าหน้าที่คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาดดิจิทัล เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ทุกคนที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้โอกาส ให้การศึกษา และให้ทุก อย่างสำหรับผู้วิจัย รวมทั้งพี่ น้อง เพื่อนนักศึกษา และเพื่อนร่วมงาน ที่เป็นกำลังใจ และอยู่ข้าง ๆ ข้าพเจ้าตลอดมา ให้การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีผลงานวิจัยนี้หากมีคุณประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอมอบแด่ บุพการี คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

.....
(นางสาวสุธาทิพย์ สุขเกษม)

มีนาคม 2566

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 ประโยชน์ที่ได้รับของการศึกษา	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา	4
1.6 สมมติฐานในการศึกษา	4
1.7 นิยามศัพท์	4
1.8 ระยะเวลาในการศึกษา	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การรู้ดิจิทัล (Digital literacy)	8
2.2 แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม	10
2.3 แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติต่องาน	12
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ	15
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 วิธีการศึกษาวิจัย	21
3.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	21
3.3 กลุ่มตัวอย่าง	21
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	22
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
3.6 การทดสอบเครื่องมือวิจัย	24
3.7 แหล่งที่มาของข้อมูล	25
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถาม	28
4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้การเตรียมความพร้อมการ ฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยกาญจนภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	30
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	35
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	43
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	47
5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย	48
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	49
รายการอ้างอิง	
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ระยะเวลาในการศึกษา	7
4.1	แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	28
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติ การรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	30
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติ การรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล	31
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติ การรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน	31
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติ การรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการยุคดิจิทัล	32
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติ การรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในด้านความรู้สึกที่มีต่อการฝึกอาชีพยุคดิจิทัล	33
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติ การรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในด้านความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบดิจิทัลร่วมด้วย	34

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.8	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำแนกตามเพศ	35
4.9	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำแนกตามอายุ	36
4.10	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ด้านอายุ	37
4.11	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ด้านอายุ	37
4.12	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำแนกตามระดับการศึกษา	38
4.13	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านแหล่งข้อมูลสื่อบุคคล จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ระดับการศึกษา	39
4.14	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ระดับการศึกษา	40
4.15	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำแนกสาขาวิชาที่ศึกษา	40

สารบัญญัตราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่	
4.16	41
สรุปเปรียบเทียบทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	

สารบัญรูปภาพ

		หน้า
ภาพที่		
1.1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา	4
2.1	แบบจำลองแนวความคิดของทัศนคติต่องาน	13
2.2	แบบจำลองแนวความคิดทางการจัดการอาชีวศึกษา	16

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ตามที่รัฐบาล และกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญในการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งนับเป็นกลไกสำคัญในภาคการผลิตของประเทศ ทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และภาคธุรกิจ จึงต้องสร้างความเข้มแข็ง และส่งเสริมให้ผู้เรียนอาชีวศึกษามีทักษะสมรรถนะสูง พร้อมสู่โลกอาชีพอย่างมีคุณภาพกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีขึ้น เพื่อใช้เป็นหลัก และแนวทางในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2560) มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย อาทิ เช่น สถานศึกษา สถานประกอบการ ครู ผู้เรียน และผู้ประกอบการ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน มีความชัดเจนในแนวทางและวิธีปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงมอบหมายให้ศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคี จัดทำแนวทางปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีขึ้น เพื่อให้สถานศึกษา และสถานประกอบการนำไปใช้ เป็นแนวทางในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและให้ครู อาจารย์ ผู้เรียน ตลอดจนผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจแนวปฏิบัติในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีดีขึ้น พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ตามมาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศศูนย์อาชีวศึกษาทวิภาคีดำเนินการจัดทำแนวทางปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยพัฒนาและปรับปรุงขึ้นจากแนวทางปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้สอดคล้องตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ซึ่ง คณะผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง ร่วมประชุมปรึกษาหารือทำแนวทางปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ทั้งนี้ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอาชีวศึกษาด้านความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี จึงกำหนดให้สถานศึกษาและสถานประกอบการ นำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้ถูกต้อง มีมาตรฐาน โดยครู คณาจารย์ สถานประกอบการ ผู้เรียน ผู้ประกอบการมีความเข้าใจร่วมมือส่งเสริม ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคีให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

การศึกษาที่มีหน้าที่โดยตรงที่เกี่ยวข้อง และมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อน และเตรียมพร้อม เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ชีวิตการทำงานที่แท้จริง นักศึกษาได้เตรียมความพร้อมก่อนที่จะจบออกไปทำงาน เพื่อให้ นักศึกษาได้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับ สภาพแวดล้อมภายนอกวิทยาลัยฯ เพื่อให้ นักศึกษานำประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกอาชีพมาประยุกต์ใช้ในการทำงานต่อไป

นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ถือเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในการขับเคลื่อนให้ก้าวสู่ความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการทั้งตัวสถานที่ตั้งวิทยาลัย ฯ ที่ตั้งของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีธุรกิจหลากหลายประเภท และนักศึกษาส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ปรับตัว ทักษะคิด และเตรียมการ (Adaptability and Preparation) ประเด็นที่นักศึกษารุ่นใหม่ควรต้องเตรียมตนเอง เพื่อให้ตนเองมีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น ควรให้ความสนใจ และตระหนักผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการปรับตัวของเพื่อนร่วมงานต่าง ๆ ในแต่ละสาขางาน หรือร้านที่เข้ารับการฝึกอาชีพ ทั้งในเชิงประโยชน์ที่ได้รับ และข้อควรระวัง ดังนั้นการติดตามข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวของวิทยาลัย ฯ หรือข่าวสารภายในสถานประกอบการ เป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะนำไปสู่ความเท่าทัน การปรับตัว เตรียมการมิใช่รอให้ผลเกิดขึ้นก่อนจึงค่อยปรับตัว ซึ่งอาจทำให้เราไม่ทันการ การเรียนรู้ในยุคใหม่ หรือยุคดิจิทัลควรเป็นอย่างไรมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การเรียนควรเป็นไปเพื่อสะสมความรู้ และประสบการณ์ รู้จากที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในตนเองทำให้ตนเป็นคนมีศักยภาพรอบด้าน (ทั้งทางการเรียนรู้ การเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร การรู้เท่าทันเทคโนโลยี การมีวินัยในตนเอง การมีภาวะผู้นำ ฯลฯ) เพราะคู่แข่งในอนาคตมีไซคนไทยด้วยกันเท่านั้น แต่เป็นคนต่างชาติต่างวัฒนธรรมที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แนวคิดที่ควรส่งเสริมสร้างในตนเองคือทำให้ตนเองสามารถทำงานได้ทั่วทุกแห่ง นอกจากนี้การเกิดขึ้นของ Digital Transformation สอนเราว่าเราต้องมีนิสัยเรียนรู้ตลอดเวลาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะสังคมแห่งอนาคตเป็นสังคมใหม่ ที่เราไม่เคยชิน เนื่องจากแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมาความรู้เพื่อการดำรงตนให้อยู่รอด ให้อยู่อย่างมีความสุข เป็นสิ่งที่ต้องแสวงหา

จากที่กล่าวมาทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ทักษะคิดการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับการให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปูพื้นฐานสร้างความรู้ความเข้าใจให้นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดความตื่นตัว และมีความพร้อมในเบื้องต้นเพื่อจับมือก้าวสู่สังคมแรงงานยุคดิจิทัล

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของ นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

1.2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุค ดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการ เข้าสู่ตลาดแรงงาน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ใช้เป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ในการเตรียมความพร้อม การฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล

1.3.2 ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งสามารถนำไปขยายขอบเขตของความรู้ หรือศึกษา ต่อในส่วนที่เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความพร้อมในการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล

1.3.3 ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน กับความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถาน ประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ของนักศึกษา ระดับ ปวช. และ ปวส. แผนก พาณิชยกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ที่ออก ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 182 คน

1.4.1 ตัวแปรต้น คือ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ สาขาวิชาที่ศึกษา

1.4.2 ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถาน ประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ได้แก่ แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ และ ความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ

1.4.3 สถานที่ในการศึกษา

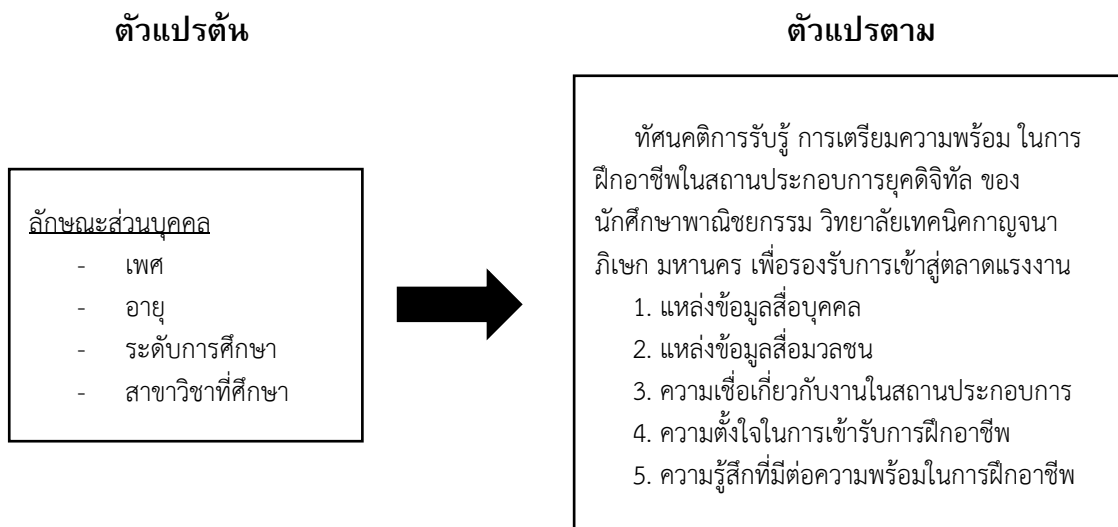
แผนกพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

1.4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2565 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566 รวมเป็นเวลา

4 เดือน

1.5.กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

1.6 สมมุติฐานในการศึกษา

1.6.1 นักศึกษาพาณิชยกรรม ที่มีลักษณะบุคคล แตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

1.7 นิยามศัพท์

ทัศนคติ หมายถึง ในทางจิตวิทยา คือการแสดงออกถึงความชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือเหตุการณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ซึ่งเรียกว่าวัตถุแห่งทัศนคติ) กอร์ดอน ออลพอร์ต นักจิตวิทยาได้อธิบายเกี่ยวกับทัศนคติไว้ว่า "เป็นแนวคิดอันเด่นชัดที่สุดและจำเป็นที่สุดในจิตวิทยาสังคมร่วมสมัย" ทัศนคติสามารถสร้างขึ้นจากประสบการณ์ในอดีตและปัจจุบันของบุคคลหนึ่ง ๆ สามารถตรวจวัดและเปลี่ยนแปลงได้ ส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมของบุคคลนั้นด้วย ความรู้สึก ความคิดหรือความเชื่อ และแนวโน้มที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคล เป็นปฏิกิริยาโต้ตอบ โดยการประมาณค่าว่าชอบหรือไม่ชอบ ที่จะส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองของบุคคลในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ ในสภาวะแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ โดยที่ทัศนคตินี้ สามารถเรียนรู้ หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์ และทัศนคตินั้นสามารถที่จะรู้ หรือถูกตีความได้จากสิ่งที่คนพูดออกมาอย่างไม่เป็นทางการ หรือจากการสำรวจที่เป็นทางการ หรือจากพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น

ลักษณะของทัศนคติ เนื่องจากว่านักจิตวิทยาได้ศึกษาในความหมายที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงควรกล่าวถึงลักษณะรวม ๆ ของทัศนคติที่ทำให้เกิดความเข้าใจทัศนคติให้ดีขึ้น (คักดี ไทย, 2545: 138) ซึ่งลักษณะของทัศนคติ สรุปได้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้
2. ทัศนคติมีลักษณะที่คงทนถาวรอยู่นานพอสมควร
3. ทัศนคติมีลักษณะของการประเมินค่าอยู่ในตัว คือ บอกลักษณะดี - ไม่ดี ชอบ - ไม่ชอบ เป็นต้น
4. ทัศนคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่หมายของทัศนคติ
5. ทัศนคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสิ่งของและ บุคคลกับสถานการณ์ นั่นคือ ทัศนคดีย่อมมีที่หมายนั่นเอง

การรับรู้ หมายถึง การที่มนุษย์นำข้อมูลที่ได้จากความรู้สึกสัมผัส (Sensation) ซึ่งเป็นข้อมูลดิบ (Raw Data) จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 อันประกอบด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัส มาจำแนก แยกแยะ คัดเลือก วิเคราะห์ด้วยกระบวนการทำงานของสมอง แล้วแปลสิ่งที่ได้ออกเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไป (แสงเดือน ทวีสิน, 2545) กระบวนการประมวล และตีความข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราที่ได้จากการรู้สึก ซึ่งการเรียนรู้ของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางจิตวิทยาบางตัว ได้แก่ การเรียนรู้ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ ฯลฯ โดยปัจจัยเหล่านี้จะเข้ามามีบทบาทพร้อมกับการรับรู้

ความพร้อม หมายถึง สภาวะที่บุคคลพร้อมด้วยประการทั้งปวงที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ในการเรียนรู้ความพร้อม หมายถึง สภาวะที่บุคคลพร้อมที่จะเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย ความพร้อมทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ถึงระดับที่จะปฏิบัติงานได้บวกกับความรู้พื้นฐาน

ความพร้อมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ องค์ประกอบของความพร้อมมี 2 ประการ คือ

1. องค์ประกอบภายในผู้เรียน ได้แก่ วุฒิภาวะและประสบการณ์เดิม
2. องค์ประกอบภายนอกผู้เรียน

การฝึกอาชีพ หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคการผลิตหรือภาคบริการหลังจากผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกหัดปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาแล้วระยะหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือ เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยและบรรยากาศการทำงานทางธุรกิจที่ต้องแข่งขันในการรักษาคุณภาพ และมาตรฐานของงาน รวมทั้งการ

ทำงานร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและ เจตคติที่ดีในการทำงาน และการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพของนักเรียน นักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สถานประกอบการ หมายถึง บริษัท ห้างหุ้นส่วน ร้านค้า ทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศ ที่ร่วมมือกับสถานศึกษาหรือสถาบันในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี รวมถึง สถานที่หรือส่วนของสถานที่ ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอยู่ในที่ตั้งที่แน่นอน ไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะดำเนินงานโดยบุคคลที่เป็นเจ้าของ หรือควบคุมกิจการโดยนิติบุคคลก็ตาม การนับจำนวนสถานประกอบการได้พิจารณา ดังนี้

1) กรณีที่สถานประกอบการมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากกว่า 1 ประเภท ใน สถานที่ตั้งแห่งเดียวกัน เช่น ขายส่งหรือขายปลีกอุปกรณ์การก่อสร้าง และรับเหมาก่อสร้าง โดยดำเนินการอยู่ในสถานที่ตั้งแห่งเดียวกัน และการดำเนินการของแต่ละประเภทมีระบบ บัญชี แยกจากกันโดยสามารถแยกจำนวนคนทำงาน และวัสดุที่ใช้ออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ได้นับกิจการแต่ละประเภทเป็นแต่ละสถานประกอบการ แต่ถ้าไม่สามารถแยกบัญชีได้ ให้นับรวมเป็นหนึ่งสถานประกอบการ

2) กรณีที่สถานประกอบการมีสถานที่ดำเนินกิจการหลายแห่งตั้งอยู่ในสถานที่ต่างกัน ได้นับแต่ละแห่งเป็นหนึ่งสถานประกอบการ

ยุคดิจิทัล (Digital Era) หมายถึง ยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็ว ในการสื่อสารการส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพหรือวิดีโอที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่ และทุกเวลา ดิจิทัลที่ว่าเป็นการ เรียงรวม ๆ ของเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาเพื่อช่วยให้ชีวิตของผู้คน สะดวกสบายยิ่งขึ้น และสนองความต้องการของมนุษย์ในรูปแบบใหม่ ๆ อีกด้วย โดยสิ่งที่คน ส่วนมากเข้าถึง และใช้กันเป็นประจำในชีวิตประจำวันก็คือโซเชียลมีเดีย (Social Media) โซเชียลมีเดียนี้มีลักษณะเป็นกลุ่มสังคมบนโลกออนไลน์ที่มีหน้าที่เป็นแหล่งสื่อสารใหม่ และเป็นแหล่งพบปะคุยกันของผู้คนผ่านอุปกรณ์อย่าง smart phone, Tablet, PC และ laptop เป็นต้น

ตลาดแรงงาน หมายถึง การติดต่อตกลงกันไม่ว่าโดยวิธีใดก็ตามระหว่างผู้ประสงค์จะ ทำงาน และผู้ต้องการจ้างงานเพื่อก่อให้เกิดการจ้างงาน การติดต่อตกลงดังกล่าว อาจทำใน ห้องที่ใดห้องที่หนึ่งในระดับภูมิภาค ประเทศ หรือระหว่างประเทศก็ได้และอาจรวมถึงวิธีการ จ้าง การจัดหางาน การเข้าออกงาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน ฯ

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยฉบับนี้ ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ทบทวนวรรณกรรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบการกำหนดกรอบงานวิจัย สมมุติฐาน และออกแบบเครื่องมือการวิจัย ซึ่งมีหัวข้อดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัล
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติต่องาน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การรู้ดิจิทัล (Digital literacy)

เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้บุคคลสามารถทำงานได้รวดเร็วและง่ายดายมากขึ้นสามารถค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์ ดูหนังฟังเพลง ส่งหรือเผยแพร่ข้อความให้ผู้อื่นได้อย่างง่ายดายเทคโนโลยีดิจิทัลถือเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนรู้และการศึกษา ในปัจจุบัน การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอุปกรณ์พกพา เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต เป็นต้น การรู้ดิจิทัลจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ใช้ในการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล (Karpati, 2011) และเป็นแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนาและประยุกต์ทักษะด้านเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม สร้างสรรค์ ปลอดภัยมีจริยธรรม และมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และประเมินสารสนเทศดิจิทัล การทำงานร่วมกันทางออนไลน์ การตระหนักรู้ในการใช้เทคโนโลยี ดังนั้น การพัฒนาการรู้ดิจิทัลจึงเกี่ยวกับการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยให้สามารถตัดสินใจที่เหมาะสม รู้เท่าทัน อย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ความหมายของการรู้ดิจิทัล

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการรู้ดิจิทัลอย่างหลากหลาย ดังนี้

สุทธินันท์ ชื่นชม (2564) Paul Gilster เป็นผู้ใช้คำศัพท์ Digital literacy เป็นคนแรกในปี 1997 หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจ และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตที่มีรูปแบบที่หลากหลายและจากหลาย ๆ แหล่งผ่านคอมพิวเตอร์(Gilster, 1997)

Bawden (2008) ให้ความหมาย Digital literacy ว่าเป็นชุดทักษะที่ประกอบด้วย ทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และทักษะการรู้สารสนเทศ การประเมิน สารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อและการรู้อินเทอร์เน็ตและเครือข่าย โดยเน้นทักษะ และทัศนคติใน การประเมินสารสนเทศ และรวมรวมองค์ความรู้

American Library Association (2013) ให้ความหมาย Digital literacy ว่าหมายถึง ความสามารถในการใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อค้นหา ประเมิน สร้างสรรค์ และ สื่อสารสารสนเทศซึ่งต้องการทั้งทักษะทางเทคนิคและทักษะทางการคิด

Aviram & Eshet-Alkalai (2006) ให้ความหมายว่า Digital literacy เป็นเทคนิค กระบวนการในการทำงานกับเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจในเรื่องดิจิทัล และทักษะทางด้าน อารมณ์และทางสังคม (Emotional-social skills)

Martin (2005, p. 135) อธิบายใน DigEuLit (European Framework for Digital Literacy) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดการรู้ดิจิทัลของสหภาพยุโรปว่า Digital literacy เป็นความ ตระหนัก ทัศนคติ และความสามารถของแต่ละบุคคลในการใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม เพื่อระบุ เข้าถึง จัดการ บูรณาการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทรัพยากรดิจิทัล รวมถึงการสร้างความรู้ ใหม่ สร้างสื่อเพื่อการสื่อสาร และการสะท้อนความคิดไปยังผู้อื่น เพื่อให้เกิดกิจกรรมทางสังคมที่ สร้างสรรค์ในบริบทของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

พรชนิตว์ ลีนาราช (2017) ให้ความหมายว่า การรู้สารสนเทศ เป็นความรู้ ความ เข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และเกี่ยวข้องกับความรู้ ความสามารถพื้นฐานในการใช้ใ นการทำงานกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และเครือข่ายสารสนเทศ ได้แก่ ความสามารถในการค้นคืน การจัดการ การแบ่งปัน รวมถึงการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงาน กับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ ในรูปแบบ และจากแหล่งที่หลากหลาย ทักษะการคิด เชิงวิพากษ์ และทักษะทางด้านอารมณ์ และทางสังคมโดยการมีตรรกะการคิดที่ถูกต้อง และไม่ ใช้อารมณ์ แต่ให้ความสำคัญกับเนื้อหา นอกจากนี้ยังต้องมีการมีทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการ สื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงมีการตระหนักด้านจริยธรรม และมารยาทบนอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนรู้ และการศึกษา

สุทรินันท์ ชื่นชม (2564) ดังนั้น การรู้ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถด้านดิจิทัลในการใช้ เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเข้าถึง การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การจัดการ การบูรณาการ การ แบ่งปัน การสื่อสาร การสร้างสารสนเทศและความรู้ใหม่ โดยมีทักษะการรู้สารสนเทศ ทักษะการ เรียนรู้ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะทางด้านอารมณ์และทางสังคม อีกทั้งทักษะการ แก้ปัญหา การดำเนินชีวิต ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาพแวดล้อมดิจิทัล โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบส่วนบุคคล จริยธรรมและมารยาท

ความสำคัญของการรู้ดิจิทัล

การรู้ดิจิทัลเป็นทักษะที่สำคัญที่ใช้ในการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล (Karpati, 2011) และเป็นเหมือนทักษะชีวิต (UNESCO's Information for All Programme [IFAP], 2011) หรือทักษะเพื่อการอยู่รอด (Survival skill) ซึ่งทำให้สามารถเรียนรู้และทำงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ Aviram & Eshet-Alkalai (2006) อธิบายว่า การรู้สารสนเทศ เป็นการรวมทักษะ 3 ทักษะเข้าไว้ด้วยกัน ได้แก่ ทักษะการทำงานร่วมกันเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจในเรื่องดิจิทัล และทักษะด้านอารมณ์ และทางสังคมจะเห็นได้ว่า การรู้ดิจิทัลเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน การทำงาน การเรียน หรือการพักผ่อนภายใต้สภาพแวดล้อมดิจิทัลได้อย่างประสบความสำเร็จ โดยการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Martin, 2005) นำไปสู่ประโยชน์ของการรู้ดิจิทัลในการพัฒนาประชาชน และประเทศได้ดังที่ Siddike (2010) กล่าวถึงดังต่อไปนี้

1. การรู้ดิจิทัลส่งเสริมพัฒนาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
2. การรู้ดิจิทัลลดช่องว่างดิจิทัลทำให้ประเทศพัฒนา
3. การรู้ดิจิทัลช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล
4. การรู้ดิจิทัลทำให้กระบวนการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิผล
5. การรู้ดิจิทัลช่วยพัฒนาคุณภาพสินค้าด้วยการใช้เทคโนโลยี
- 6) การรู้ดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าถึงสารสนเทศบนอินเทอร์เน็ตเพื่อการตัดสินใจได้
7. การรู้ดิจิทัลมีประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce) เพิ่มโอกาสทางธุรกิจและการผลิต
8. การรู้ดิจิทัลช่วยดึงดูดจากนักลงทุนต่างชาติเนื่องจากประชาชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนา
9. การรู้ดิจิทัลทำให้เยาวชนคิดเป็น เขียนเป็น เรียนรู้เป็น แก้ปัญหาเป็น
10. การรู้ดิจิทัลช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียนรู้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีด้านความพร้อม

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า “พร้อม” ไว้ว่าเป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่าครบถ้วน ส่วนคำว่า “ความพร้อม” เป็นคำนามซึ่งจะมีความหมายว่าความครบครัน หรือมีทุกอย่างครบแล้ว “ความพร้อม” เป็นคำแสดงกิจาร่วมหรือในเวลาเดียวกันหรือในทำนองนั้น เช่น ไปพร้อมกัน ถึงพร้อมกันโดยปริยายหมายความว่าครบครันหมายถึงพร้อมเพียง ไม่ขาดเหลือ บริบูรณ์ เช่น งานพร้อม ดีพร้อมเตรียมพร้อมเสร็จ เช่น พร้อมแล้ว

ทฤษฎีความพร้อมของเฮอร์เชย์ และบรันชาร์ด (Hersey & Blanchard) ซึ่งมีองค์ประกอบหลักอยู่สองด้าน คือ ด้านความสามารถ (Ability) ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ

ทักษะ และประสบการณ์ ส่วนอีกด้าน คือ ความเต็มใจ (Willingness) ประกอบด้วย การให้คำมั่นสัญญา หรือความผูกพัน แรงจูงใจในการทำงาน และความมั่นคง

สุวรรณี รอดบำเรอ อ่างถึงในเบญจมาศ วัชรโรภาส (2545) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อม เป็นสภาพที่เตรียมการในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้โดยมีประสิทธิภาพอันเป็นผลจากการเตรียมการไว้อย่างพร้อมมูลสำหรับกิจกรรมนั้น ๆ

จึงสรุปความหมายของความพร้อมได้ดังนี้

ความพร้อม หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีวุฒิภาวะ แรงจูงใจและประสบการณ์เดิมสูงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้สะดวก

ความพร้อม เป็นขั้นหนึ่งของลำดับขั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญอีก 3 สิ่งคือ วุฒิภาวะ, ประสบการณ์เดิม, แรงจูงใจ

1. วุฒิภาวะ หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีความสามารถในอันที่จะทำอะไรได้เองตามธรรมชาติ โดยที่ความสามารถ นั้นเกิดจากการฝึกฝนหรือการเรียนรู้วุฒิภาวะของบุคคลแสดงออกได้ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. ประสบการณ์เดิม การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต้องอาศัยประสบการณ์เดิม การที่ประสบการณ์เดิมมีผลต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทางจิตวิทยาเรียกว่าเกิด “การเชื่อมโยงการเรียนรู้” ทักษะเดิม ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานทำให้เกิดความพร้อม

3. แรงจูงใจเป็นความเต็มใจหรือความใคร่ที่จะเรียนรู้การสร้างแรงจูงใจที่ดีคือ การสนองความต้องการของบุคคล บุคคลโดยทั่วไปมักต้องการให้คนอื่นยอมรับ ต้องการความเอาใจใส่ และต้องการความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความพร้อม

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวเองก่อนการกระทำหรือทำงานที่จะทำหรือได้รับมอบหมาย เป็นการทำความเข้าใจในงานที่จะ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับงาน และหน่วยงานที่จะเข้าร่วมปฏิบัติในทุกๆ ด้าน รวมทั้งกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถ้ามีการศึกษาเตรียมการรัดกุม มีความเข้าใจกับระบบ และงานมากก็จะมีความพร้อมมาก

อรรถนพพล หาราชัย (2562) ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี เป็นเครื่องมือบริหารจัดการโครงการหรือโปรแกรมที่นำมาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างความเข้าใจ ร่วมกัน ระหว่างนักพัฒนาเทคโนโลยีกับผู้ที่ให้นำเทคโนโลยีไปถ่ายทอดสู่ลูกค้า และสามารถ เปรียบเทียบความพร้อม และเสถียรภาพของเทคโนโลยี ระหว่างเทคโนโลยีที่แตกต่างกันได้ ระดับความพร้อมทางการผลิต เป็นเครื่องมือการวัดระดับความพร้อมที่กำหนดจากมุมมองของการผลิต เพื่อตรวจสอบความสามารถระหว่างกระบวนการการผลิต ประเมินความพร้อมการผลิตและความเสี่ยง และระดับความพร้อมทางธุรกิจ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดสถานะปัจจุบันของธุรกิจ และความก้าวหน้าทางธุรกิจ

2.3 แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติต่องาน

ความหมายของทัศนคติ (Attitude) ทัศนคติของบุคคลเป็นความรู้สึกทางใจที่มีต่อสิ่งใด ๆ ของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของบุคคล และมีผลต่อกลุ่มทางสังคม เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทุกด้านในสังคมของมนุษย์โดยทุกสังคมจะมีความเกี่ยวกับทัศนคติ (attitude) มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้คล้าย ๆ กัน ซึ่งผู้วิจัยศึกษา ได้ค้นคว้ารวบรวม และขอนำมาสรุป ดังนี้

พงศ์สันต์ ศรีสมทรัพย์ และปิยะนุช เงินคล้าย (2550) ได้สรุปความหมายและอธิบาย เกี่ยวกับทัศนคติทัศนคติหมายถึง ความรู้สึกทางใจของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ความนึกคิด และความเชื่อของแต่ละบุคคลความรู้สึกทางใจของแต่ละบุคคลในเรื่องราวใด ๆ จะมีระดับที่แตกต่างออกไปตั้งแต่ระดับที่เป็นความชอบหรือไม่ชอบ ระดับที่เป็นประสบการณ์ที่ได้รับการไตร่ตรองจนถึงระดับที่เป็นการนำไปปฏิบัติ ทัศนคติของบุคคลจึงเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเกิดความคิดและพฤติกรรมไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง

องค์ประกอบของทัศนคติ แบ่งไว้ 3 ประการคือ

1. Cognition Component เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้สึกหรือความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้หรือเชื่อว่าสิ่งใดดีก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ในทางตรงข้าม หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทัศนคติไปในทิศทางตรงกันข้าม

2. Feeling Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกของบุคคลที่ซึ่งมีอารมณ์เกี่ยวข้องอยู่ด้วยนั้น คือ หากบุคคลมีความรู้สึกรักหรือชอบพอในบุคคลใดหรือสิ่งใดก็จะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้นไปด้วย แต่ถ้าหากมีความรู้สึกเกลียดหรือโกรธบุคคลใดสิ่งใดก็จะทำให้ทัศนคติต่อบุคคลหรือสิ่งนั้นไปในทางตรงกันข้าม

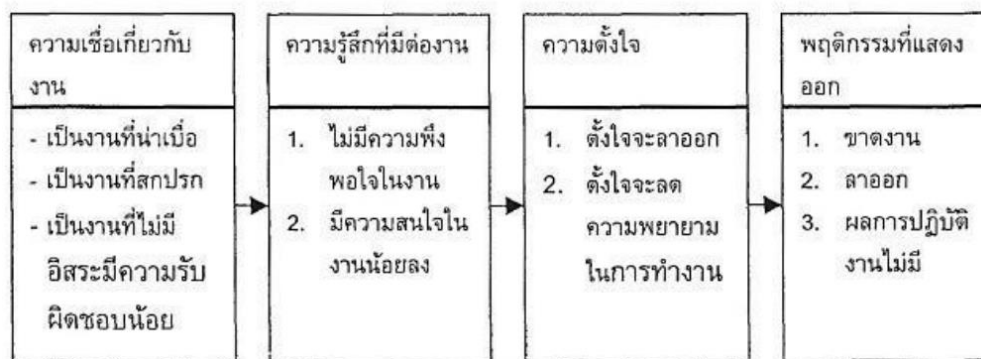
3. Action Tendency Component เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้บางอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้นเกิดจากความรู้ และความรู้สึกที่เขาเกี่ยวข้องกับวัตถุ เหตุการณ์หรือบุคคลนั้น ๆ นั้นเอง

แนวคิด ทฤษฎี และความหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่องาน

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับทัศนคติต่องาน ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

พิชบายน์ (วรรณา ชีรบรรรัตน์. 2540; อ้างอิงจาก Fishbein. 1967) อธิบายถึง คำว่า ทัศนคติต่องาน (Job attitude) ว่าประกอบด้วย 3 ส่วนที่สัมพันธ์กันคือ

1. ความเชื่อเกี่ยวกับงาน
2. ความรู้สึกที่มีต่องาน
3. ความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรม

ภาพที่ 2.1 : แบบจำลองแนวความคิดของทัศนคติต่องาน

ที่มา : วรรณภา ธีรบรรรรัตน์. (2540) ผลของบุคลิกภาพ ทัศนคติต่องานชาย และปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานชาย.

ดังในภาพประกอบอธิบายได้ว่า ความเชื่อในด้านลบเกี่ยวกับงาน เช่น เป็นงานที่น่าเบื่อ เป็นงานที่สกปรก นำไปสู่ความรู้สึกด้านลบต่องาน เช่น ไม่มีความพึงพอใจในงาน ซึ่งมีผลเกิดขึ้น โดยการแสดงพฤติกรรมที่ตั้งใจ เช่น ความตั้งใจจะลาออก ซึ่งพฤติกรรมที่ตั้งใจนี้ จะกลายเป็นพฤติกรรมจริง ๆ ได้ เช่น เกิดพฤติกรรมลาออกจากบริษัท จากตัวอย่างดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมการทำงานที่แสดงออกส่วนใหญ่มีผลมาจากทัศนคติ

สิริอร วิชชาวุธ (2544) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่องานคือ ความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึก และแนวโน้มของการกระทำ ที่มีต่อระดับการทำงานของบุคคลโดยองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความรู้และความเชื่อ (Cognitive Component) ความรู้ และความเชื่อของบุคคลที่มีต่องานเป็นไปตามการรับรู้ของบุคคลซึ่งอาจตรงกับสภาพตามความเป็นจริงหรือไม่ก็ได้ เช่น หัวหน้ามีความเชื่อว่าลูกน้องทำงานได้ โดยไม่ต้องมีการสอนงาน ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วลูกน้องอาจไม่มีความสามารถในการทำงาน และจำเป็นต้องได้การสอนงาน แต่หัวหน้าก็จะทำตามความเชื่อของเขาและเขาจะไม่สอนงานแก่ลูกน้องหรือหัวหน้าเชื่อว่า การพูดจาสุภาพกับลูกน้อง ไม่สามารถทำให้ลูกน้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ และการพูดจากระโชกโฮกฮาก จะช่วยให้ลูกน้องทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อหัวหน้าต้องการให้ลูกน้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หัวหน้าพูดจากระโชกโฮกฮากกับลูกน้องซึ่งมักจะสอดคล้องกับความเชื่อของเขา แต่ความเป็นจริงแล้ว ลูกน้องอาจทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพได้ ถ้าหัวหน้าพูดจาสุภาพกับเขา เป็นต้น บุคคลได้รับความรู้ ความเชื่อและค่านิยมมาจาก ประสบการณ์ที่เข้าประสบด้วยตัวของเขาเอง และประสบการณ์ทางอ้อม

2. ความรู้สึก บุคคลจะมีความรู้สึก (Affective Component) ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่ พอใจในงานหรือต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของงานที่ตนทำ ความรู้สึกเกิดจากประสบการณ์ของ บุคคลที่สัมผัสกับงาน เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ทั้งตามการหลักการเรียนรู้เงื่อนไขของสิ่งเร้า และเงื่อนไขของผลกรรม เช่น เมื่อลงมือทำงานได้พบกับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นบุคคลที่ทำให้ตนเองมีความสุขงานที่ทำ จึงให้ความสุขแก่ตน ทำให้เกิดความรักในงานไป

ด้วย เมื่อผลงานดี และได้รับคำชมเชยจะเกิดความรู้สึกของงานที่ตนทำ และพอใจหัวหน้าผู้ให้คำชมเชยด้วย เมื่อเจ้าหน้าที่ทำงานแล้วพบหัวหน้าจุกจิกจู้จี้ ดอยดูว่า ความรู้สึกไม่ชอบ หัวหน้าก็เกิดขึ้น และทำให้ไม่ชอบงานไปด้วย

3. แนวโน้มการเกิดพฤติกรรม (Activity Component) เมื่อบุคคล มีความรู้ ความเชื่อหรือ ค่านิยม และความรู้สึกต่องานไปในทางใดแล้ว เขาก็มีแนวโน้มการทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับ ความรู้ ความเชื่อ และความรู้สึกของเขา เช่น พนักงานคนหนึ่งมีความเชื่อว่าการทำงานในหน้าที่ ที่ทำอยู่ ไม่มีความก้าวหน้า และได้รับค่าตอบแทนต่ำ เขาไม่ชอบงานนี้ แนวโน้มในการลาออก จากงานของเขาจะสูง หากพนักงานเชื่อว่างานของเขาเป็นงานมีเกียรติ เขาชอบงานนี้มาก เขา จะมีแนวโน้มมุ่งมั่นในการทำ งานของเขาอย่างเต็มความสามารถ เมื่อหัวหน้าเชื่อว่าลูกน้อง ทำงานได้โดยไม่ต้องมีการสอนงาน หัวหน้าจะไม่สอนงานให้แก่ลูกน้อง เมื่อพนักงานไม่ชอบ หน้าลูกค้า พนักงานจะไม่ค่อยบริการลูกค้า ลูกค้าจะไม่พอใจการบริการ ลูกค้าจะไม่มารับบริการ อีก ถ้าลูกน้องชอบหัวหน้าลูกน้องมักจะทำงานตามที่หัวหน้าต้องการ เป็นต้น

นันทิชาภรณ์ พฤษะเรืองกิจ (2561) ทศนคติ (attitude) เป็นคำที่ใช้กันมากในวิชา จิตวิทยาสังคม มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า "aptus" แปลว่า โน้ม เอียง หรือ เหมาะสม นามา ใช้ในความหมายของทัศนคติหมายถึง ท่าทีที่แสดงออกของบุคคลซึ่งบ่งถึงสภาพของจิตใจ ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มีนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายกับคำว่า "ทัศนคติ" ไว้มากมายดังนี้

อิงลิช และอิงลิช (English and English, 1958 : p.3) ให้ความหมายของทัศนคติ ว่า เป็นความคงที่ของการตอบสนอง หรือความพร้อมที่จะตอบสนองอย่างหนึ่งอย่างใดต่อสิ่ง หนึ่งสิ่งใด

ซิมบาร์โด และแอบบีเซน (Zimbardo and Ebbesen, 1969) ให้ความหมายของ ทัศนคติว่า เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกในวิธีสอดคล้องกับความคิดและความรู้สึกของเรา

นิวคอมบ์ (Newcomb) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลขึ้นอยู่กับลักษณะของ สิ่งแวดล้อมที่บุคคลได้รับ อาจแสดงออกมาทางพฤติกรรมใน 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติทางบวก (positive attitude) แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ และเห็น ด้วยหรือชอบ จะทำให้บุคคลอยากกระทำ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น

2. ทัศนคติทางลบ (negative attitude) แสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ และไม่ เห็นด้วยหรือไม่ชอบ จะทำให้บุคคลเกิดความเบื่อหน่าย ซิงซัง ต้องการหนีให้ห่างจากสิ่งนั้น

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำว่า "ทัศนคติ" เป็นระบบความคิดที่มีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบซึ่งทำให้เกิดความพร้อมที่จะมีปฏิริยาโต้ตอบไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการ แสดงออกทางกายภาพ หรือการแสดงออกทางความคิดที่จะออกมาได้ทั้งในทางบวก และในทาง ลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ

ความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระทำร่วมกันระหว่างวิทยาลัย ฯ กับสถานประกอบการหรือหน่วยงาน เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการที่มีลักษณะงานตรงตามสาขาวิชาชีพที่เลือกเรียน นักศึกษาจะได้พัฒนาความรู้ ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติควบคู่กันไป ในสภาวะแวดล้อมที่เป็นจริงทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง กระบวนการและประสบการณ์ดังกล่าวนี้ มีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพราะจะมีส่วนช่วยฝึกฝนให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้เป็นอย่างดี มีความมั่นใจ อีกทั้งเป็นการส่งเสริม พัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาทุกด้านทั้งบุคลิกภาพ สติปัญญา เจตคติ ที่ถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งจะออกไปดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการอาชีวศึกษา

ปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศได้รับการส่งเสริมและมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และเนื่องจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคตมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีด้วย จึงส่งผลให้แรงงานในระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตามที่ระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมนั้น ๆ ต้องการ ดังนั้นการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพจึงต้องสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ส่งผลให้ต้องมีความร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการศึกษาและการวัดประเมินผล เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอาชีพและหรือมาตรฐานสากล มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ทักษะทางภาษาและการสื่อสาร ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสามารถสนองตอบความต้องการกำลังคน ตลอดจนความต้องการของผู้เรียนเองที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามสาขาที่เรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้เพื่อความก้าวหน้าตามเส้นทางอาชีพ

แนวคิดทางการจัดการอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในดานวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.) ระดับเทคนิค (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส.) และระดับเทคโนโลยี(ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ หรือ ทล.บ.) ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะยาว และการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นการจัดการศึกษาระยะสั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพ

อิสระ โดยในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษานั้นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานอาชีพ ที่ได้กำหนดให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะ ความรู้และความสามารถที่เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ มีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมถึงมีระบบบริหารจัดการที่มีความ

คล่องตัว ที่ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาอาชีวศึกษาได้อย่างกว้างขวาง การจัดการอาชีวศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ

ในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว หลักสูตรและการบริหารจัดการศึกษาตามหลักสูตรถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคน โดยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ รวมทั้งมาตรฐานอาชีพตามระดับคุณวุฒิเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิมีคุณภาพทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานที่ศึกษา ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สังคมมีความเชื่อมั่นต่อคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาด้วย

ภาพที่ 2.2 : แบบจำลองแนวความคิดทางการจัดการอาชีวศึกษา

ที่มา : สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา.

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รักชนก โสภาศิต (2554) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว ผลจากการศึกษาพบว่ารูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่พัฒนาขึ้นเรียกว่า EDCATOPPPP Model มีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เทคนิควิธีการเรียนรู้และการประเมินผล ซึ่งมีขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียน 4 ขั้น คือ 1) สร้างประสบการณ์ (Experience: EPPP) 2) อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Discussion: DPPP) 3) สรุป (Conceptualization: CPPP) และ 4) ประยุกต์ใช้ (Application: APPP) นอกห้องเรียน 3 ส่วน คือ 1) ศึกษาดูงาน (Study Tour: TPPP) 2) สังเกตการณ์ (Observe: OPPP) และ 3) การปฏิบัติ (Practice: PPPP) และรูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.93/89.07 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ปรากฏว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเชื่อว่า การพัฒนา รูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ผลจากรูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่พัฒนาขึ้นมีชื่อเรียกว่า EDCATOPPPP Model มีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์กระบวนการเตรียมความพร้อม สารความรู้และกิจกรรมในการปฏิบัติสืบสนับสนุนในการส่งเสริมการเรียนรู้มีกระบวนการเตรียมความพร้อม ในห้องเรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสร้างประสบการณ์ (Experience : EPPP) 2) ขั้นอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Discussion : DPPP) 3) ขั้นสรุป (Conceptualization : CPPP) และ 4) ขั้นประยุกต์ใช้ (Application : APPP) นอกห้องเรียน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ศึกษาดูงาน (Stud Tour : TPPP) 2) สังเกตการณ์ (Observe : OPPP) และ 3) ฝึกปฏิบัติ (Practice : PPPP) เทคนิควิธีการเรียนรู้ร่วมกันในและนอกห้องเรียน คือ ทักษะกระบวนการมีส่วนร่วม ทักษะกระบวนการกลุ่ม และทักษะการปฏิบัติ รูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการเตรียมความพร้อม 0.91 – 1.00 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ และตามหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กลุ่มปัญญานิยม (Cognitive) กลุ่มสรรค์สร้างความรู้ (Constructivist) ทฤษฎีการพัฒนานักศึกษา (Chickering and Komives 1996) ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Vygotske 1986) ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ทิศนา ขัมมณี) แนวคิดทางการศึกษาของดิวอี้ (Dewey 1974) มี

การดำเนินการตามขั้นตอนของวิชาการเชิงระบบ นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว ทักษะการปฏิบัติบริการที่พึงประสงค์และทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครั้งนี้ซึ่งเป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบตามแนวคิดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ของเดวิด คอรัป (David Kolb and Komives 1996 : 168-169) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองของไวทสกี้ (Vygotsky 1986 ; Vedeboncoeur 1997 : 27) ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงของทิสนา แชมมณี (2550: 133 - 137) ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยหลักการของรูปแบบการเตรียมความพร้อมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้เน้น ที่การลงมือปฏิบัติกิจกรรมถอดบทเรียนในห้องเรียน พร้อมกับศึกษางาน สังเกตการณ์และเข้าฝึกปฏิบัติงานบริการในสถานประกอบการจริง

รศ.สมชาย รัตนทองคำ (2556) กล่าวถึงทฤษฎีเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connected Theory) ธอร์นไดค์ (Thorndike) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันกลุ่มพฤติกรรมนิยม เป็นผู้นำทฤษฎีหลักการเรียนรู้ ซึ่งกล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (stimulus) กับการตอบสนอง (response) โดยมีหลักเบื้องต้นว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยแสดงในรูปแบบต่างๆ จนกว่าจะเป็นที่พอใจที่เหมาะสมที่สุดซึ่งเรียกว่าการลองผิดลองถูก (trial and error)

ผู้เรียนจะเลือกตอบสนอง เป็น R1,R2,R3 ... Rn จนกระทั่งได้ผลพอใจที่สุดของผู้เรียน การตอบสนองที่ไม่เหมาะสมจะถูกขจัดทิ้งไป เหลือเพียงการเชื่อมโยงระหว่าง S และ R เท่านั้น ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2524, อ้างถึงในทิสนา แชมมณี 2540) กล่าวว่า กฎการเรียนรู้ตามทฤษฎีเชื่อมโยงประกอบด้วยกฎ 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้ กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ทางด้านจิตใจหมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเกิดความพึงพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พึงพอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้การเรียนรู้หยุดชะงักไป

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำ ซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นาน และคงทนถาวร จากกฎข้อนี้แบ่งออกเป็นกฎย่อยๆ ได้อีก 2 ข้อ คือ

2.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Used) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้ว มีกรกระทำหรือนำสิ่งที่เรานั้นไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร

2.2 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวร หรือในที่สุด จะเกิดการลืมจนไม่เรียนรู้อีกเลย

3. กฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึง ผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ผู้เรียนย่อมไม่อยากเรียนรู้ หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ ดังนั้นถ้าจะทำให้การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองความมั่นคงถาวรต้องให้ผู้เรียนได้รับผลที่พึงพอใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของแต่ละบุคคล

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (2560) ได้ทำการวิจัยถึงวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยศิลปากร ด้วยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 25 คน ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ 1) แนวทางก่อนเข้าศึกษา คือ ความสนใจด้านมัคคุเทศก์ ความสนใจด้านภาษาและความสนใจเกี่ยวกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 2) แนวทางการเตรียมความพร้อมระหว่างการศึกษา คือ แนวทางในการเลือกเรียนวิชาเลือกเสรีและแนวทางในการเลือกสถานที่ฝึกงาน และ 3) แนวทางการเตรียมความพร้อมหลังจบการศึกษา คือ แนวทางการเลือกสถานที่ทำงานและแนวทางการเตรียมตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง เป็นต้น และมีความคาดหวังต่อสถานประกอบการ ได้แก่ ด้านสวัสดิการ ด้านรายได้และความมั่นคง

อรรถนพพล หาราชัย (2562) จากอดีตจนถึงปัจจุบัน การดำเนินนโยบายด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศไทยยังไม่มีมาตรการในการกำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์ในการประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำมาขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม จึงเป็นที่มาของความสนใจในการน ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยีและ ระดับความพร้อมทางธุรกิจมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย โดยการจัดทำเป็นเครื่องมือประเมินระดับความพร้อมกรอบการประเมิน Readiness Level สำหรับสนับสนุน ให้ผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม สามารถเข้าใจปัจจัยที่จำเป็นในการอยู่รอดได้ประกอบการนำระดับความพร้อมมาประยุกต์ใช้งานให้เกิดมรรคผล ที่หลากหลายในการขับเคลื่อนนวัตกรรมในประเทศไทย การวิจัยนี้เริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมทางด้านระดับความพร้อม (Readiness Level) ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างเป็นกรอบและแนวทางสำหรับสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) จากกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม อาทิ กลุ่มผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม ภาคเอกชนที่มีการลงทุนในผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม เป็นต้น และนำประเด็น

ต่าง ๆ มาสรุปเพื่อปรับปรุง กรอบระดับความพร้อมที่เหมาะสมกับประเทศไทย และทำเป็น เครื่องมือประเมินระดับความพร้อมที่เหมาะสมกับบริบทประเทศไทย จากผลการวิจัยพบว่า ระดับ ความพร้อมทางเทคโนโลยี และทางธุรกิจสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานเพื่อการขับเคลื่อน ผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมได้ ระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี และทางธุรกิจมีความ สอดคล้องกับสถานะต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมต้องดำเนินการ และเพื่อให้การ ขับเคลื่อนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องต่างล้วนแต่ มีบทบาทอันสำคัญในการนำระดับความพร้อมไปประยุกต์ใช้งาน เช่น สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมสามารถใช้เป็นกรอบการสื่อสารเพื่อให้สามารถเข้าระดับความ พร้อมได้ตรงกัน ตัวผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมเองควรได้รับการรับรองระดับความพร้อมเพื่อ ต่อยอดเป็นทุน หน่วยงานภาครัฐควรออกแบบนโยบายที่เหมาะสมในแต่ละระดับความพร้อม เพื่อให้ทำงานได้ตรงกับภารกิจ

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูล เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร โดยศึกษาเรื่อง ทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัลของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 วิธีการศึกษาวิจัย
- 3.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.6 การทดสอบเครื่องมือวิจัย
- 3.7 แหล่งที่มาของข้อมูล
- 3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิธีการศึกษาวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่อง “ทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Questionnaires) โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อมุ่งศึกษาความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

3.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ออกฝึกอาชีพในสถานประกอบการของสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร จำนวน 209 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ณ วันที่ 11 มกราคม 2566)

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรที่แน่นอน จำนวน 209 คน จึงคำนวณโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ในกรณีประชากรมีขนาดเล็ก และทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยการคำนวณค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ

สูตร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n = จำนวนของขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

N = จำนวนทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนจากการประมาณค่า (เท่ากับ 0.0025)

เมื่อแทนค่าจะได้ดังนี้

$$n = \frac{334}{1+334(0.0025)^2}$$

$$n = 182 \text{ คน}$$

ดังนั้น จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 182 คน จากจำนวนกลุ่มประชากร จำนวน 334 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้หลักการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกเก็บเฉพาะผู้ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้จนครบ 209 ชุด

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี การตลาดที่ออกฝึกอาชีพ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ การทำงาน และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา
2. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆ จากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี ผลงานการวิจัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการสร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีผลต่อความพร้อม การฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี การตลาด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร
3. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วไปนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content

Validity) และรับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป (ดังแสดงในภาคผนวก ข)

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษา สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร จำนวน 40 คน แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นซึ่งผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.906 (ดังแสดงในภาคผนวก ง)

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อใช้ในการดำเนินการวิจัยตามส่วนต่าง ๆ ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น สาขาวิชาที่ศึกษา โดยกำหนดเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 การสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัลของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert scale) เป็นการวัดความคิดเห็นที่มีความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการแปลผลจะนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยกำหนดการแปลความหมายหาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชิตชนกทองไทย, 2545)

- 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด
- 3.41 - 4.20 หมายถึง ระดับมาก
- 2.61 - 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง
- 1.81 - 2.60 หมายถึง ระดับน้อย
- 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

โดยการเปรียบเทียบระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรที่มี 2 ตัวเลือก และทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรที่มีมากกว่า 2 ตัวเลือก และหากพบความแตกต่างจะเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD

3.6 การทดสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบเครื่องมือวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ การรับรู้ และความพร้อมต่อการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล

2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2540)

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน คำนวณหาจากความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามที่สร้างขึ้นกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงนิยามศัพท์เฉพาะ

และการใช้ภาษาเพื่อนำมาปรับปรุงโดยใช้เทคนิค IOC (Item – Objective Congruence Index)

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

R แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

n แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

4. คำนวณหาค่า IOC ในแบบสอบถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์วัดความเที่ยงตรง โดยการประเมินผลดัชนี IOC ของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จกับจุดประสงค์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 0.00-0.49 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ค่าเฉลี่ย 0.50-0.69 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ยอมรับ

ค่าเฉลี่ย 0.70-0.79 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ดี

ค่าเฉลี่ย 0.80-1.00 ความสอดคล้องของแบบจำลองดัชนีวัดผลสำเร็จอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีของ Crobach ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (α -Coefficient) (Zikmund et al, 2012) ดังนี้

สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

โดย α คือ สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n คือ จำนวนข้อ

S_i^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของรายการแต่ละข้อ

S_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของทั้งฉบับ

3.7 แหล่งที่มาของข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถาม มีขั้นตอนในการรวบรวม ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการศึกษา และนำมาสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักศึกษาที่ฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ตามที่ได้กำหนดจำนวนไว้ในเบื้องต้นแล้ว จำนวน 209 ชุด โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน 1 พฤศจิกายน 2565 ถึงเดือน 28 กุมภาพันธ์ 2566

2. ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง และครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผลในระบบ

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว นำมาลงรหัสตัวเลขในแบบลงรหัสสำหรับการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วนแล้วจึงนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

ประเภทที่ 2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความวิชาการ วารสารวิชาการ ผลงานวิจัยที่ทำการศึกษามาก่อนแล้ว และรวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่สามารถสืบค้นได้ โดยเกี่ยวข้องกับ ความสำคัญ และคุณสมบัติของความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และทัศนคติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการออกฝึกอาชีพ เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และสามารถใช้อ้างอิงการเขียนผลรายงานผลการวิจัยได้

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ครบถ้วนตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้แล้ว แบ่งการวิเคราะห์ตามส่วนของแบบสอบถามแต่ละส่วน ดังนี้

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาลงรหัสที่ได้กำหนดขอบเขตการให้คะแนนไว้แล้ว
3. การประมวลผลข้อมูลที่ได้ลงรหัสแล้ว บันทึกด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของเพศ โดยใช้สถิติ t-test ทดสอบความแตกต่าง หรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยมีเงื่อนไขว่าใช้สำหรับการทดสอบข้อมูลที่มีการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ใช้ทดสอบมี 2 ลักษณะ คือ เป็นตัวอย่างอิสระกัน (Independent Samples) และตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน (Related Samples) (กรณีจำนวนความแปรปรวนไม่เท่ากัน $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ แต่ไม่ทราบค่า)

$$\text{สูตร } t = \frac{(\bar{x} - \bar{y})}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

โดยที่ n_1, n_2 = จำนวนตัวอย่างของวิธีทดสอบที่ 1 และ 2

$$\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{\left(\frac{s_1^2}{n_1}\right)^2 + \left(\frac{s_2^2}{n_2}\right)^2} = \text{degree of freedom}$$

$$\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1}\right)^2 + \left(\frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{\left(\frac{s_1^2}{n_1-1}\right)^2 + \left(\frac{s_2^2}{n_2-1}\right)^2}$$

เมื่อ	\bar{x}	=	ค่าเฉลี่ยของตัวอย่าง
	s	=	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง
	n	=	จำนวนครั้งของการวิเคราะห์ตัวอย่าง
	n-1	=	degree of freedom

5. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติ ANOVA (One-way)
 ลักษณะข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเป็นดังนี้

ทรีทเมนต์) Treatment)						
	1	2	3	...	K	
	x_{11}	x_{21}	x_{31}	...	x_{k1}	
	x_{12}	x_{22}	x_{32}	...	x_{k2}	
	x_{13}	x_{23}	x_{33}	...	x_{k3}	
	:	:	:	...	:	
	x_{1n_1}	x_{2n_2}	x_{3n_3}	...	x_{kn_k}	
รวม	T_1	T_2	T_3	...	T_k	T
ค่าเฉลี่ย	\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}_3	...	\bar{x}_k	\bar{x}

เมื่อ x_{ij} แทนข้อมูลเชิงทรีทเมนต์ที่ i หน่วยทดลองที่ j

$i = 1, 2, 3, \dots, k$ และ $j = 1, 2, 3, \dots, n_1$

T_i แทนผลรวมของข้อมูลทรีทเมนต์ที่ i

T แทนผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

\bar{x}_i แทนค่าเฉลี่ยของข้อมูลทรีทเมนต์ที่ i

\bar{x} แทนค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด

k แทนจำนวนทรีทเมนต์

n แทนจำนวนของข้อมูลทั้งหมด เท่ากับ $n_1 + n_2 + n_3 + \dots + n_k$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของ ทศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำนวน 182 คน การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – Distribution
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น สาขาวิชาที่ศึกษา อายุ โดยแจกแจงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	40	21.98
1.2 หญิง	142	78.02
รวม	182	100.00
2. ระดับชั้น		
1. ปวช.2	28	15.38

2. ปวช.3	70	38.46
3. ปวส.1	65	35.71
4. ปวส.2	19	10.44
รวม	182	100.00
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. สาขาวิชาที่ศึกษา		
1. การบัญชี	44	24.18
2. การตลาด	70	38.46
3. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	68	37.36
รวม	182	100.00
4. อายุ		
1. ต่ำกว่า 18 ปี	71	39.01
2. 19-25 ปี	109	59.89
3. 26 ปีขึ้นไป	2	1.10
รวม	182	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 182 คน พบว่า

1. **เพศ** นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 78.02 และเพศชาย มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 21.98

2. **ระดับชั้น** ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.44 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

3. **สาขาวิชาที่ศึกษา** นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานครที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสาขาวิชาการตลาด มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาอยู่ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.36 และสาขาวิชาการบัญชี มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 24.18

4. **อายุ** นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 19-25 ปี จำนวน 109 คิดเป็นร้อยละ 59.89 รองลงมาเป็นผู้

มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 39.01 และ อายุ 26 ปี ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

การวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ประกอบด้วย ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ และด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพโดยแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในภาพรวม

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล	3.92	0.638	มาก
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน	3.96	0.478	มาก
ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ	3.90	0.575	มาก
ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ	3.91	0.398	มาก
ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ	3.89	0.568	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประกอบด้วย ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ และด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมการฝึกอาชีพ ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาพาณิชยกรรม มีระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ในระดับมากทุกด้าน โดยนักศึกษาพาณิชยกรรมมีระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.96) รองลงมา ได้แก่ ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.92) ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.91) ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 3.90) และด้านความรู้สึกที่มี

ต่อความพร้อมการฝึกอาชีพ(ค่าเฉลี่ย 3.89) ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาด้านแหล่งข้อมูลแต่ละด้าน และรายชื่อ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล			
1. การอบรม / สัมมนา	3.82	0.838	มาก
2. การเรียน การสอนจากวิทยาลัยฯ	3.87	0.790	มาก
3. ครอบครัว หรือเพื่อนเป็นผู้ให้ความรู้	3.90	0.828	มาก
4. การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง	4.11	0.680	มาก
ภาพรวม	3.92	0.638	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.11) รองลงมา ได้แก่ ครอบครัว หรือเพื่อนเป็นผู้ให้ความรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.90) การเรียนการสอนจากวิทยาลัยฯ (ค่าเฉลี่ย 3.87) และการอบรม / สัมมนา (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน			
1. โฆษณาทางวิทยุ	3.92	0.735	มาก
2. โทรทัศน์	3.92	0.769	มาก
3. นิตยสาร	4.02	0.817	มาก
4. สื่อสิ่งพิมพ์	4.05	0.767	มาก
5. สื่อกลางแจ้ง	3.82	0.838	มาก

6. อินเทอร์เน็ต	4.02	0.793	มาก
ภาพรวม	3.96	0.478	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สื่อสิ่งพิมพ์ สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.05) รองลงมา ได้แก่ อินเทอร์เน็ต และนิตยสาร (ค่าเฉลี่ย 4.02) โฆษณาทางวิทยุ และโทรทัศน์การเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.92) และสื่อกลางแจ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการยุคดิจิทัล

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการยุคดิจิทัล			
1. การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น	3.99	0.790	มาก
2. การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการทำงานสูงขึ้น	3.93	0.845	มาก
3. การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพง่ายขึ้น	3.88	0.816	มาก
4. ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน	3.88	0.836	มาก
5. ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในยุคดิจิทัล โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม	3.82	0.838	มาก
ภาพรวม	3.90	0.575	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถาน

ประกอบการยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.99) รองลงมา ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการทำงานสูงขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.93) การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพง่ายขึ้นและท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน(ค่าเฉลี่ย 3.88) และท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในยุคดิจิทัล โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม(ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยการกรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในด้านความรู้สึกที่มีต่อการฝึกอาชีพยุคดิจิทัล

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการรับรู้
ด้านความรู้สึกที่มีต่อการฝึกอาชีพยุคดิจิทัล			
1. ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน	3.82	0.838	มาก
2. ความหลากหลายของดิจิทัลไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้า	4.03	0.660	มาก
3. ความหลากหลายของดิจิทัลจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาฝึกอาชีพมากขึ้น	4.01	0.669	มาก
4. สถานประกอบการยุคดิจิทัลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว	3.82	0.838	มาก
5. ร้านหรือบริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ยุคดิจิทัล	3.82	0.838	มาก
ภาพรวม	3.89	0.568	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยการกรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความรู้สึกที่มีต่อการฝึกอาชีพยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความหลากหลายของดิจิทัลไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้า สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.03) รองลงมา ได้แก่ ความหลากหลายของดิจิทัลจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาฝึกอาชีพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.01) และความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการ

ทำงาน สถานประกอบการยุคดิจิทัลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว และร้านหรือบริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ยุคดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ในด้านความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบดิจิทัลร่วมด้วย

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล	\bar{x}	S.D.	ระดับการรับรู้
ความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบดิจิทัลร่วมด้วย			
1. ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีดิจิทัลร่วมด้วย	3.91	0.770	มาก
2. การทำงานกับดิจิทัลเป็นงานที่น่าสนใจ	3.88	0.819	มาก
3. การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็น	3.87	0.721	มาก
4. การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ	3.94	0.842	มาก
5. ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง	3.96	0.680	มาก
ภาพรวม	3.91	0.398	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบดิจิทัลร่วมด้วย ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ความหลากหลายของดิจิทัลไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้าสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.03) รองลงมา ได้แก่ ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.96) การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ (ค่าเฉลี่ย 3.94) ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีดิจิทัลร่วมด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.91) การทำงานกับดิจิทัลเป็นงานที่น่าสนใจ (ค่าเฉลี่ย 3.88) และการเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็น (ค่าเฉลี่ย 3.87) ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

นักศึกษาศาขาวิชาการศึกษาการตลาดที่มีลักษณะบุคคล แตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษา พาณิชย กรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาศาขาวิชาการศึกษาการตลาดที่มีลักษณะบุคคล แตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

1.1 นักศึกษาศาขาวิชาการศึกษาการตลาดที่มีเพศแตกต่าง มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้สถิติ t-test และ F-test ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาศาขาวิชาการศึกษาการตลาด จำแนกตามเพศ

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพ	ชาย		หญิง		t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล	4.11	0.61	3.87	0.64	2.057	0.041*
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน	4.17	0.54	3.90	0.44	2.920	0.005**
ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ	3.92	0.56	3.90	0.58	0.269	0.788
ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ	3.91	0.35	3.91	0.41	-0.180	0.986
ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ	4.06	0.56	3.85	0.57	2.062	0.041*
รวม	4.03	0.45	3.88	0.44	1.865	0.064

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษาศาขาวิชาการศึกษาการตลาดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ ตลาดแรงงาน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาศาขาวิชา การตลาดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถาน ประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้าน

ความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.2 นักศึกษาศาสาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาศาสาวิชาการตลาด จำแนกตามอายุ

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2.283	2	1.142	2.859	0.060
	ภายในกลุ่ม	71.490	179	0.399		
	รวม	73.774	181			
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	1.602	2	0.801	3.592	0.030*
	ภายในกลุ่ม	39.909	179	0.223		
	รวม	41.510	181			
ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	0.930	2	0.465	1.409	0.247
	ภายในกลุ่ม	59.048	179	0.330		
	รวม	59.978	181			
ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.672	2	0.336	2.147	0.120
	ภายในกลุ่ม	28.006	179	0.156		
	รวม	28.678	181			
ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2.062	2	1.031	3.273	0.040*
	ภายในกลุ่ม	56.397	179	0.315		
	รวม	58.459	181			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.161	2	0.581	2.975	0.050*
	ภายในกลุ่ม	34.927	179	0.195		
	รวม	36.088	181			

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาศาสาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาศาสาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้าน

แหล่งข้อมูลสี่มวชน และด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อหาว่ากลุ่มตัวอย่างระดับอายุต่าง ๆ คู่ใดที่ให้ความสำคัญกับการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	\bar{X}	อายุ		
		1	2	3
1. ต่ำกว่า 18 ปี	3.825	-	-0.134	0.725
2. 19 - 25 ปี	3.960	-	-	0.860*
3. 26 ปีขึ้นไป	3.100	-	-	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุ 19 - 25 ปี (ค่าเฉลี่ย 3.96) มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุ 26 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 3.10)

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านแหล่งข้อมูลสี่มวชน จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ด้านอายุ

อายุ	\bar{X}	อายุ		
		1	2	3
1. ต่ำกว่า 18 ปี	3.913	-	-0.088	0.746*
2. 19 - 25 ปี	4.002	-	-	0.835*
3. 26 ปีขึ้นไป	3.167	-	-	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่

ตลาดแรงงาน ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุ 26 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 3.16) ทักษะการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มากกว่า นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (ค่าเฉลี่ย 3.91) และอายุ 19 - 25 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 4.00)

1.3 นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษสาขาวิชาการตลาด จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	3.853	3	1.284	3.269	0.023*
	ภายในกลุ่ม	69.921	178	0.393		
	รวม	73.774	181			
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	1.153	3	0.384	1.696	0.170
	ภายในกลุ่ม	40.357	178	0.227		
	รวม	41.510	181			
ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	2.950	3	0.983	3.070	0.029*
	ภายในกลุ่ม	57.028	178	0.320		
	รวม	59.978	181			
ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.145	3	0.048	0.300	0.825
	ภายในกลุ่ม	28.534	178	0.160		
	รวม	28.678	181			
ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.681	3	0.560	1.757	0.157
	ภายในกลุ่ม	56.778	178	0.319		
	รวม	58.459	181			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.518	3	0.506	2.606	0.053*
	ภายในกลุ่ม	34.570	178	0.194		
	รวม	36.088	181			

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อ

รองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อหาว่ากลุ่มตัวอย่างระดับอายุต่าง ๆ คู่ใดที่ให้ความสำคัญกับการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา			
		1	2	3	4
1. ปวช.2	3.982	-	0.132	-0.091	0.377*
2. ปวช.3	3.850	-	-	-0.223*	0.244
3. ปวส.1	4.073	-	-	-	0.467*
4. ปวส.2	3.605	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวส.2 (ค่าเฉลี่ย 3.60) มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวช.2 (ค่าเฉลี่ย 3.98) และชั้น ปวส.1 (ค่าเฉลี่ย 4.07) ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวส.1 (ค่าเฉลี่ย 4.07) มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน น้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวช.3 (ค่าเฉลี่ย 3.85)

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ของการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา			
		1	2	3	4
1. ปวช.2	3.929	-	0.046	-0.083	0.360*
2. ปวช.3	3.883	-	-	-0.129	0.314*
3. ปวส.1	4.012	-	-	-	0.443*
4. ปวส.2	3.569	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวส.2 (ค่าเฉลี่ย 3.56) มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวช.2 (ค่าเฉลี่ย 0.36) ชั้น ปวช.3 (ค่าเฉลี่ย 3.88) และชั้น ปวส.1 (ค่าเฉลี่ย 4.01)

1.4 นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำแนกสาขาวิชาที่ศึกษา

ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	0.301	2	0.150	0.366	0.694
	ภายในกลุ่ม	73.473	179	0.410		
	รวม	73.774	181			
ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน	ระหว่างกลุ่ม	0.111	2	0.056	0.241	0.786
	ภายในกลุ่ม	41.399	179	0.231		
	รวม	41.510	181			

ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	0.323	2	0.162	0.485	0.617
	ภายในกลุ่ม	59.655	179	0.333		
	รวม	59.978	181			
ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.117	2	0.059	0.367	0.693
	ภายในกลุ่ม	28.561	179	0.160		
	รวม	28.678	181			
ด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีความพร้อมในการฝึกอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.215	2	0.107	0.330	0.719
	ภายในกลุ่ม	58.244	179	.325		
	รวม	58.459	181			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.192	2	0.096	0.480	0.620
	ภายในกลุ่ม	35.896	179	0.201		
	รวม	36.088	181			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 สรุปเปรียบเทียบทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษสาขาวิชาการตลาด จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพ					
	แหล่งข้อมูลสื่อบุคคล	แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน	ความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ	ความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ	ความรู้สึกรู้สึกที่มีความพร้อมในการฝึกอาชีพ	ภาพรวม
เพศ	✓	✓	-	-	✓	-
อายุ	-	✓	-	-	✓	✓
ระดับการศึกษา	✓	-	✓	-	-	✓
สาขาวิชาที่ศึกษา	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่

ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน และด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อม การฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล และด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย ทักษะการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน สรุปได้ดังนี้

1. เพศ นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 78.02 และเพศชาย มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 21.98

2. ระดับชั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.44 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ตามลำดับ

3. สาขาวิชาที่ศึกษา นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานครที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในสาขาวิชาการตลาด มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาอยู่ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.36 และสาขาวิชาการบัญชี มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 24.18

4. อายุ นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุ 19-25 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 59.89 รองลงมาเป็นผู้มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 39.01 และ อายุ 26 ปี ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10

5. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ประกอบด้วย ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ และด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาพาณิชยกรรม มีระดับทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ในระดับมากทุกด้าน โดยนักศึกษาพาณิชยกรรม มีระดับทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.96) รองลงมา

ได้แก่ ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.92) ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.91) ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 3.90) และด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 3.89) ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาด้านแหล่งข้อมูลแต่ละด้าน และรายชื่อ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.11) รองลงมา ได้แก่ ครอบครัว หรือเพื่อนเป็นผู้ให้ความรู้ (ค่าเฉลี่ย 3.90) การเรียน การสอนจากวิทยาลัยฯ (ค่าเฉลี่ย 3.87) และการอบรม / สัมมนา (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

5.2 ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สื่อสิ่งพิมพ์ สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.05) รองลงมา ได้แก่ อินเทอร์เน็ต และนิตยสาร (ค่าเฉลี่ย 4.02) โฆษณาทางวิทยุ และโทรทัศน์การเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.92) และสื่อกลางแจ้ง (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

5.3 ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการยุคดิจิทัล นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.99) รองลงมา ได้แก่ การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการทำงานสูงขึ้น (ค่าเฉลี่ย 3.93) การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพง่ายขึ้นและท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมีความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน (ค่าเฉลี่ย 3.88) และท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในยุคดิจิทัล โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

5.4 ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความรู้สึกที่มีต่อการฝึกอาชีพยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความหลากหลายของดิจิทัลไม่

ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้า สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.03) รองลงมา ได้แก่ ความหลากหลายของดิจิทัลจะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาฝึกอาชีพมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.01) และความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน สถานประกอบการยุคดิจิทัลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว และร้านหรือบริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยายตลาดไปสู่ยุคดิจิทัล (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ

5.5 ด้านความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบดิจิทัลร่วมด้วย นักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบดิจิทัลร่วมด้วย ในภาพรวมอยู่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความหลากหลายของดิจิทัลไม่ยากต่อการควบคุมดูแลของหัวหน้า สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.03) รองลงมา ได้แก่ ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.96) การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ (ค่าเฉลี่ย 3.94) ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีดิจิทัลร่วมด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.91) การทำงานกับดิจิทัลเป็นงานที่น่าสนใจ (ค่าเฉลี่ย 3.88) และ การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็น (ค่าเฉลี่ย 3.87) ตามลำดับ

6. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษสาขาวิชาการตลาด มี 5 ด้าน คือ ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ และด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ ซึ่งจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

6.1 นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.2 นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูล

สู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวส.2 (ค่าเฉลี่ย 3.56) มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัลเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวช.2 (ค่าเฉลี่ย 0.36) ชั้น ปวช.3 (ค่าเฉลี่ย 3.88) และชั้น ปวส.1 (ค่าเฉลี่ย 4.01)

6.4 นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า

1.1 นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านแหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านแหล่งข้อมูลสื่อมวลชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาวดี ศรีอินทร์ (2562) เรื่องผลการทดสอบสมมติฐาน ค่าความแตกต่างระหว่างข้อมูลสถานภาพทั่วไปกับคุณลักษณะนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการโรงแรมที่สถานประกอบการโรงแรมฟิงประสงค์ในจังหวัดกระบี่ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อคุณลักษณะนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการโรงแรมที่สถานประกอบการโรงแรมฟิงประสงค์ในจังหวัดกระบี่แตกต่างกันในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2 นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความรู้สึกที่มีต่อความพร้อมในการฝึกอาชีพ แตกต่างกัน เป็นเพราะ นักศึกษสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุ 19 - 25 ปี (ค่าเฉลี่ย 3.96) มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุ 26 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 3.10)

1.3 นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพ แตกต่างกัน เป็นเพราะ ด้านความตั้งใจในการเข้ารับการฝึกอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุ 26 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 3.16) ทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มากกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (ค่าเฉลี่ย 3.91) และอายุ 19 - 25 ปีขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 4.00) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐดี สวัสดิ์ภักดี (2561) วิทยากรที่มีอายุ และประสบการณ์ การเป็นวิทยากรแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะที่พึงประสงค์ของวิทยากรศูนย์ฝึกอาชีพ สังกัดกรุงเทพมหานครในด้านความรู้ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ และภาพรวมของสมรรถนะที่พึงประสงค์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.4 นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ แตกต่างกัน เป็นเพราะ นักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ด้านความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงสิริ วิชิรานนท์ (2563) พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตที่มีหน่วยงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า หน่วยงานที่ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ หน่วยงานราชการ กับ หน่วยงานเอกชนธุรกิจบริการ

5.3 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องทัศนคติการรับรู้ การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เป็นผู้มีอายุ 19 - 25 ปี ระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย ดังนี้

1. ด้านลักษณะส่วนบุคคลนักศึกษาพาณิชยกรรม ที่มีลักษณะบุคคล แตกต่างกัน มีทัศนคติการรับรู้การเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ควรให้ความสำคัญกับนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีความสนใจการออกฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล โดยวิทยาลัย ฯ สนับสนุนในเรื่อง การให้ความรู้ การฝึกอบรม และสัมมนาเพิ่มเติม จากผู้มีประสบการณ์ทั้งจากหน่วยงานภายใน และภายนอกวิทยาลัย ฯ เพื่อถ่ายทอดความรู้ และเตรียมความพร้อมการออกฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ให้มีความพร้อมมากยิ่งขึ้น

2. ทัศนคติในการทำงาน ด้านความตั้งใจการเข้ารับการฝึกอาชีพ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) มีความแตกต่าง กับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง(ปวส.) ความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ยังมีความพร้อมที่แตกต่างกัน เพราะช่วงอายุในการสะสมประสบการณ์ ความรู้ทักษะวิชาชีพที่ยังต้องมีระดับความพร้อมที่มากขึ้น แต่ยังสามารถฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามสมรรถนะการเรียนรู้ของระบบทวิภาคีได้ตามปกติ เพื่อพัฒนาในด้านการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ควรมีการปรับใช้กับนักเรียนนักศึกษาในแผนกวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อมุ่งพัฒนาความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษา และพัฒนาตนเองให้เกิดความพร้อมในการเข้าสู่ยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีระบบของการตอบกลับเพื่อสะท้อนการยอมรับข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อนำปัจจัยอื่นที่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาวิเคราะห์ ไปใช้ในการวิเคราะห์เชื่อมโยงกับการเตรียมความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในภาคอุตสาหกรรมต่อไป

รายการอ้างอิง

ณัฐวดี สวัสดิ์ภักดี. (2561). สมรรถนะที่พึงประสงค์ของวิทยาการศุนย์ฝึกอาชีพสังกัด กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สำนักหอสมุดกลาง.

ดาวดี ศรีอินทร์. (2562). คุณลักษณะนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการโรงแรมของวิทยาลัยสารพัดช่างกระบี่ที่สถานประกอบการโรงแรมพึงประสงค์ในจังหวัดกระบี่. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

ทรงสิริ วิชราพันธ์. (2563). ความคิดเห็นของสถานประกอบการที่มีต่อทักษะบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลในศตวรรษที่ 21. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.

<https://www.labour.go.th/index.php/en/component/seoglossary/1-dictionary?start=24>. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา.

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า. (2560). แนวทางการเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรรถนพพล หาราชชัย. (2562). ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี และทางธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม. วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สุทธิพันธ์ ชื่นชม. (2564). รูปแบบการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. จากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

न्हันท์ชภรณ์ พฤษ์เรืองกิจ. (2561). ทศนคติต่อการเข้าศึกษาในโครงการรัสเซียศึกษาของนักศึกษา ปีการศึกษา 2561. สาขาวิชารัสเซียศึกษา. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2561.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ทศนคติการรับรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล
ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

คำชี้แจง

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาทศนคติการรับรู้ที่มีผลต่อความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เพื่อสร้างความพึงพอใจที่ดีต่อการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัลของนักศึกษา ระดับ ปวช. และ ปวส.
2. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ตอนคือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทศนคติการรับรู้ที่มีผลต่อการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร
3. ในการตอบแบบสอบถามนี้ขอความร่วมมือจากท่านตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดและกรุณาตอบทุกข้อซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนางาน ของ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. ระดับชั้น	☐ ปวช.2	☐ ปวช.3
	☐ ปวส.1	☐ ปวส.2
3. สาขาวิชาที่ศึกษา	☐ การบัญชี	☐ การตลาด
	☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	
4. อายุ	☐ ต่ำกว่า 18 ปี	☐ 19-25 ปี
	☐ 26 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติการรับรู้ ที่มีผลต่อความพร้อมการฝึกอาชีพ ในสถานประกอบการยุคดิจิทัล ของนักศึกษาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเด็นตามลำดับ

- 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ทัศนคติการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล						
1	แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล					
1.1	มีการอบรม / สัมมนา					
1.2	มีการเรียน การสอนจากวิทยาลัยฯ					
1.3	มีครอบครัวหรือเพื่อน เป็นผู้ให้ความรู้					
1.4	มีการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง					
2	แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน					
2.1	โฆษณาทางวิทยุ					
2.2	โทรทัศน์					
2.3	นิตยสาร					
2.4	สื่อสิ่งพิมพ์					
2.5	สื่อกลางแจ้ง					
2.6	อินเทอร์เน็ต					
ทัศนคติเกี่ยวกับสถานประกอบการยุคดิจิทัล						
1	ความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการยุคดิจิทัล					
1.1	การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น					

1.2	การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพ เสรีในการทำงานสูงขึ้น					
1.3	การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพ เสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพง่ายขึ้น					
1.4	ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตาม มาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อ เวลา การมีความรับผิดชอบ และการมี ความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน					
1.5	ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในยุค ดิจิทัล โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม					
2	ความรู้สึที่มีต่อการฝึกอาชีพยุคดิจิทัล					
2.1	ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการ ทำงาน					
2.2	ความหลากหลายของดิจิทัลไม่ยากต่อ การควบคุมดูแลของหัวหน้า					
2.3	ความหลากหลายของดิจิทัลจะทำให้ เกิดการพัฒนาความสามารถของ นักศึกษาฝึกอาชีพมากขึ้น					
2.4	สถานประกอบการยุคดิจิทัลก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่าง รวดเร็ว					
2.5	ร้านหรือบริษัทที่ทำงานของท่าน กำลังขยายตลาดไปสู่ยุคดิจิทัล					
3	ความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบ ดิจิทัลร่วมด้วย					
3.1	ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้าง และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบ การทำงาน ถ้ามีดิจิทัลร่วมด้วย					
3.2	การทำงานกับดิจิทัลเป็นงานที่น่าสนใจ					
3.3	การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็น สิ่งจำเป็น					

2.4	การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ					
2.5	ท่านค้นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง					
ความพร้อมการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล						
1	ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น					
2	ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้มีความเชี่ยวชาญทักษะการสื่อสาร					
3	ท่านได้รับการฝึกอบรม เรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ยุคดิจิทัล					
4	ท่านได้มีการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล					
5	ท่านได้รับการอบรม สัมมนาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานจากวิทยาลัยฯ					
6	วิทยาลัยมีการปรับระเบียบต่าง ๆ เช่น การเข้ามาเรียนให้สอดคล้องกับการฝึกอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ยุคดิจิทัล					
7	ท่านได้รับการส่งเสริมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานจากวิทยาลัยฯ					
8	ท่านมีความพร้อมที่จะเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานของยุคดิจิทัล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย

1. อาจารย์วัชรินทร์ วิจิตรพันธ์ ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้างานวัด และ
ประเมินผล วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก
มหานคร
2. อาจารย์กัญญาณัฐ บัวงาม ครูชำนาญการ หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร
3. อาจารย์พงษ์ลดา รินสุข ครูผู้ช่วย หัวหน้าสาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

ภาคผนวก ค
การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (IOC)

การวัดค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) หรือดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Consistency : IOC) ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของแบบสอบถามในการวิจัยในด้านเนื้อหา โดยค่า IOC ที่คำนวณได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.0 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้

ข้อ	รายการประเมิน	ผลการประเมิน ของ ผู้เชี่ยวชาญ (คน ที่)			IOC	ผลการ ประเมิน
		1	2	3		
ทัศนคติการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการฝึกอาชีพในสถานประกอบการยุคดิจิทัล						
1	แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล					
1.1	มีการอบรม / สัมมนา	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2	มีการเรียน การสอนจากวิทยาลัยฯ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.3	มีครอบครัวหรือเพื่อน เป็นผู้ให้ความรู้	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.4	มีการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	แหล่งข้อมูลสื่อมวลชน					
2.1	โฆษณาทางวิทยุ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2	โทรทัศน์	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3	นิตยสาร	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.4	สื่อสิ่งพิมพ์	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.5	สื่อกลางแจ้ง	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
2.6	อินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	ความเชื่อเกี่ยวกับงานในสถานประกอบการยุคดิจิทัล					
3.1	การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.2	การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการทำงานสูงขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3	การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลทำให้เกิดภาพเสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงานในทุก ๆ อาชีพง่ายขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.4	ท่านสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ เช่น การตรงต่อเวลา การมี	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการประเมิน	ผลการประเมิน ของ ผู้เชี่ยวชาญ (คน ที่)			IOC	ผลการ ประเมิน
		1	2	3		
	ความรับผิดชอบ และการมีความเคารพ สามารถยอมรับคำติเตียน					
3.5	ท่านสามารถทำงานได้โดยอิสระในยุคดิจิทัล โดยไม่ต้องมีหัวหน้ามาควบคุม	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	ความตั้งใจในการเข้าสู่การฝึกอาชีพในสถานประกอบการที่มีระบบดิจิทัลร่วมด้วย					
4.1	ท่านสามารถปรับตัวให้เป็นผู้เปิดกว้างและ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงาน ถ้ามีดิจิทัลร่วมด้วย	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.2	การทำงานกับดิจิทัลเป็นงานที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.3	การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.4	การเรียนรู้กับเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.5	ท่านหมั่นหาข้อมูล และศึกษาเกี่ยวกับ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	ความรู้สึกที่มีต่อการฝึกอาชีพยุคดิจิทัล					
5.1	ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา และ วัฒนธรรมไม่เป็นอุปสรรคในการทำงาน	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.2	ความหลากหลายของดิจิทัลไม่ยากต่อการ ควบคุมดูแลของหัวหน้า	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.3	ความหลากหลายของดิจิทัลจะทำให้เกิดการ พัฒนาความสามารถของนักศึกษาฝึกอาชีพ มากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.4	สถานประกอบการยุคดิจิทัลก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงของระบบงานอย่างรวดเร็ว	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.5	ร้านหรือบริษัทที่ทำงานของท่านกำลังขยาย ตลาดไปสู่ยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างค่าที่วิเคราะห์จากโปรแกรม SPSS

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.906	25

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
Q1.1	182	3.82	.838
Q1.2	182	3.87	.790
Q1.3	182	3.90	.828
Q1.4	182	4.11	.680
Q2.1	182	3.92	.735
Q2.2	182	3.92	.769
Q2.3	182	4.02	.817
Q2.4	182	4.05	.767
Q2.5	182	3.82	.838
Q2.6	182	4.02	.793
Q3.1	182	3.99	.790
Q3.2	182	3.93	.845
Q3.3	182	3.88	.816
Q3.4	182	3.88	.836
Q3.5	182	3.82	.838
Q4.1	182	3.91	.770
Q4.2	182	3.88	.819
Q4.3	182	3.87	.721
Q4.4	182	3.94	.842
Q4.5	182	3.96	.680
Q5.1	182	3.82	.838
Q5.2	182	4.03	.660
Q5.3	182	4.01	.669
Q5.4	182	3.82	.838
Q5.5	182	3.82	.838
Valid N (listwise)	182		

Group Statistics

เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Mean_1แหล่งข้อมูลบุคคล	ชาย	4.1063	.61208	.09678
	หญิง	3.8732	.63842	.05357
Mean_2แหล่งข้อมูลมวลชน	ชาย	4.1708	.54235	.08575
	หญิง	3.8979	.44334	.03720
Mean_3ความเชื่อ	ชาย	3.9250	.55965	.08849
	หญิง	3.8972	.58187	.04883
Mean_4ความตั้งใจ	ชาย	3.9100	.34774	.05498
	หญิง	3.9113	.41224	.03459
Mean_5ความรู้สึก	ชาย	4.0600	.55507	.08776
	หญิง	3.8521	.56552	.04746
Mean_total	ชาย	4.0344	.45091	.07129
	หญิง	3.8863	.44142	.03704

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Mean_1แหล่งข้อมูลบุคคล	Equal variances assumed	.092	.762	2.057	180	.041	.23301	.11327	.00949	.45653
	Equal variances not assumed			2.106	64.881	.039	.23301	.11062	.01208	.45394
Mean_2แหล่งข้อมูลมวลชน	Equal variances assumed	6.503	.012	3.268	180	.001	.27295	.08352	.10814	.43775
	Equal variances not assumed			2.920	54.529	.005	.27295	.09348	.08558	.46031
Mean_3ความเชื่อ	Equal variances assumed	.274	.602	.269	180	.788	.02782	.10331	-.17603	.23167
	Equal variances not assumed			.275	64.708	.784	.02782	.10107	-.17404	.22968
Mean_4ความดีใจ	Equal variances assumed	1.539	.216	-.018	180	.986	-.00127	.07145	-.14225	.13972
	Equal variances not assumed			-.020	72.834	.984	-.00127	.06496	-.13074	.12820
Mean_5ความรู้สึก	Equal variances assumed	.032	.858	2.062	180	.041	.20789	.10083	.00893	.40684
	Equal variances not assumed			2.084	63.637	.041	.20789	.09977	.00854	.40723
Mean_total	Equal variances assumed	.257	.613	1.865	180	.064	.14808	.07939	-.00857	.30473
	Equal variances not assumed			1.843	61.657	.070	.14808	.08034	-.01254	.30870